

VENDEGÜNK

GRÓF JÓZSEF

A sajnálat indulata

"És mondá az Ur: Ügyeljétek a Rosszat és fussatok előle, mert az ő ereje fölötte nagy. Tisztaság képébe öltöztvén az égbolthoz hasonló kék szemével varázsolt titeket, hogy vágyatok kél az ő hosszú hajának illatára, hogy asszal befödne titeket. Ügyeljétek a Rosszat, ki embernek alakjában jár köztetek; és féljétek engem, mert én vagyok a ti Istenetek."

/Részlet az apokrif könyvekből/

Fölálltam mégis. Nélküled.
Már nem látlak, már nem vagy.
Egykor embernek hihetted magad,
már az se vagy. A felelősség
leolvadt rólad, átfuj rajtad a szél.
Simulj a szavakhoz, mik teljesek voltak,
mert belőlem eredtek.
Sajnálak, szánlak, mert nem érdekem,
hogy szépséged hideg agyat takar.
Üres a szemed, szived.
Általam lett széppé csipőd,
melled, a combed,
szőke kontyod.
Semmivé marom.
Jajongva inog egy csontváz a szélben.
Rádfujok. Nem vagy.